Multiculturaliteit in de huisartsenpraktijk:Een exploratief onderzoek naar de verschillen in graad van consumptie van bijkomende diagnostiek bij autochtone en allochtone vrouwen tussen 15 en 44 jaar

Haio: VAN DEN BERGH Anke , KUL
Promotor: Roex Ann , V.U.B.
Praktijkopleider: Bayon Isabelle

Context: Uit voorgaande onderzoeken blijkt dat er binnen de huisartsenpraktijk duidelijke verschillen bestaan tussen frequentie van consulteren en aard en presentatie van klachten tussen autochtone en allochtone vrouwen tussen 15 en 44 jaar. Om dit onderzoek uit te breiden, kan het nuttig zijn ook na te gaan of er op andere vlakken ook verschillen zijn. Wij zullen ons toespitsen op het onderdeel ?bijkomende diagnostiek?.

Onderzoeksvraag: Is er een verschil in consumptiegraad van bijkomende diagnostiek bij autochtone en allochtone vrouwelijke patiënten tussen 15 en 44 jaar?

Methode: Literatuur & registratiewijze: Aan de hand van bestaande literatuur in verband met verschillen binnen gezondheidszorg tussen deze bevolkingsgroepen werd een onderzoek opgesteld om het gebruik van bijkomende diagnostiek voor beiden na te gaan. In verschillende databases werd gezocht naar artikels die gelijkenissen en verschillen binnen beide groepen bespreken. Aan de hand hiervan werd een vragenlijst opgesteld die peilt naar enkele algemene gegevens, medische achtergrond en uitgevoerde bijkomende diagnostiek in de laatste 12 maanden. De registraties die we hieruit bekwamen, werden door middel van een descriptieve analyse en grafische weergave verwerkt.

Resultaten: Uit de verwerking van de resultaten blijkt dat de ge?ncludeerde allochtone patiënten gemiddeld 3,22 bijkomende onderzoeken per patiënt per jaar lieten uitvoeren aangevraagd door de huisarts of opgetekend in het medische dossier tegenover een gemiddeld aantal bijkomende onderzoeken per patiënt per jaar van 2,89 bij de geincludeerde autochtone patiënten. Wat betreft de niet aangevraagd en niet gedocumenteerde bijkomende onderzoeken per patiënt per jaar zien we een gemiddelde van 1,27 bij de geincludeerd allochtone patiënten en een gemiddelde van 0,62 bij de geincludeerde autochtone patiënten. We zagen eveneens verschillen in aantal bijkomende onderzoeken per patiënt per jaar tussen de artsen individueel en ook als we de resultaten bekeken volgens socio-economische status.

Conclusie: Er is een duidelijk verschil in consumptiegraad van bijkomende diagnostiek tussen autochtone en allochtone vrouwelijke patiënten van 15 tot 44 jaar voor de regio Mechelen. Het aantal deelnemende artsen en het aantal geregistreerde patiënten waren te beperkt om de conclusie die uit dit onderzoek volgt te veralgemenen. Eveneens is de regio te klein. Verder doorgedreven onderzoek hierin is nodig om een algemeen beeld voor Vlaanderen en België te schetsen.